

КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ

ПОЛОЖЕННЯ про організацію освітнього процесу

*Затверджено Вченою радою
Київського інституту
сучасної психології та психотерапії
(протокол №10 від 26 травня 2025 року)
Голова Вченої ради*

Борис ХЕРСОНСЬКИЙ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Положення про організацію освітнього процесу в Київському інституті сучасної психології та психотерапії» (далі – Положення) є основним нормативним документом, що регламентує організацію та проведення освітнього процесу в Київському інституті сучасної психології та психотерапії (далі – Інститут).

Положення розроблено на підставі:

Закону України «Про освіту»

Закону України «Про вищу освіту»;

Національної рамки кваліфікацій, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України;

Постанови Кабінету Міністрів України

«Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти»;

Постанови Кабінету Міністрів України

«Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності» (у чинній редакції);

Постанови Кабінету Міністрів України

«Про затвердження Порядку підготовки здобувачів ступеня доктора філософії та доктора наук» (за наявності відповідних програм);

Постанови Кабінету Міністрів України

«Про затвердження Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність»;

Стандартів вищої освіти за відповідними спеціальностями (за наявності);

Внутрішніх нормативних документів Інституту.

Інститут, як автономний заклад освіти у своїй освітній діяльності має право:

- розробляти та реалізовувати освітні (наукові) програми в межах ліцензованої спеціальності;

- самостійно визначати форми навчання та форми організації освітнього процесу;
- обирати профілі програм підготовки здобувачів, що передбачені Міжнародною стандартною класифікацією освіти;
- забезпечення системи безперервної освіти та професійного розвитку, набуття працівниками нових, оновлення та поглиблення раніше отриманих компетентностей;
- здійснювати перерозподіл ліцензованого обсягу прийому за освітніми програмами в межах відповідної спеціальності;
- визначати норми часу навчальної та іншої роботи науково-педагогічних працівників;
- призначати голів Екзаменаційних комісій;
- присвоювати в установленому порядку вчені звання професора, доцента;
- приймати остаточне рішення щодо визнання, у тому числі встановлення еквівалентності, здобутих в іноземних вищих навчальних закладах ступенів бакалавра, магістра, доктора філософії, доктора наук і вчених звань доцента, професора під час зарахування на навчання та/або на посаду наукового чи науково-педагогічного працівника;
- надавати додаткові освітні та інші послуги відповідно до чинного законодавства;
- самостійно розробляти та запроваджувати власні програми освітньої та інноваційної діяльності;
- самостійно запроваджувати спеціалізації, визначати їх зміст і програми навчальних дисциплін;
- присуджувати ступені вищої освіти здобувачам вищої освіти, які відповідно до законодавства успішно пройшли процедуру атестації після завершення навчання на відповідному рівні вищої освіти;
- утворювати відповідно до законодавства структурні підрозділи, які здійснюють підвищення кваліфікації, без надання їм статусу юридичної особи або з наданням окремих прав юридичної особи;

- проводити освітню діяльність спільно з іноземними навчальними закладами за узгодженими освітніми програмами;
- видавати наукові і науково-методичні журнали, інформаційно-аналітичні збірники, довідники тощо;
- видавати документи про вищу освіту в установленому законодавством порядку.

2. МЕТА І ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Мета освітнього процесу полягає у реалізації особистісного потенціалу людини, розвитку її творчих здібностей, підготовці компетентних фахівців, здатних задовольняти потреби особи і суспільства, конкурентоспроможних на національному та міжнародному ринках праці.

Освітній процес базується на принципах науковості, гуманізму, демократизму, наступності та неперервності освіти, органічного єднання освітньої і наукової діяльності, зв'язку теорії і практики.

Освітня діяльність Інституту спрямована на:

- забезпечення здобуття людиною вищої освіти відповідного ступеня за обраною нею спеціальністю;
- створення умов для особистого розвитку і творчої самореалізації людини;
- формування загальнолюдських та національних цінностей;
- створення рівних можливостей для молоді у здобутті якісної освіти;
- забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності;
- розроблення та запровадження інноваційних педагогічних технологій;
- демократизацію освіти та навчально-виховного процесу;
- поширення знань серед населення, підвищення освітнього і культурного рівня громадян;
- розвиток неперервної освіти впродовж життя;
- інтеграцію вищої освіти в європейський і світовий простір;

- формування відповідального ставлення до власного здоров'я та збереження навколишнього середовища.

Освітній процес в Інституті – це інтелектуальна, творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що проводиться в Інституті через систему науково-методичних і педагогічних заходів та спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь, формування компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

3. МОВА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Мовою викладання в Інституті є державна мова України. З метою створення умов для міжнародної академічної мобільності Вчена рада Інституту може прийняти рішення про викладання однієї чи декількох навчальних дисциплін англійською або іншими іноземними мовами, забезпечивши при цьому знання здобувачами відповідного освітнього компоненту державною мовою. Умовою допуску науково-педагогічного працівника (далі – НПП) до викладання іноземною мовою є наявність у нього міжнародного сертифікату рівня не нижче ніж B2.

Для прийняття рішення, щодо навчальної дисципліни, яку планується викладати англійською або іншою іноземною мовою, педагогічний або НПП, має надати документ, що підтверджує його володіння англійською або іншою іноземною мовою на рівні не нижче B2.

Такими документами є:

- диплом про вищу освіту, в якому англійська або інша іноземна мова зазначена у кваліфікації як перша або друга;
- сертифікат, що засвідчує володіння англійською мовою на рівні не нижче B2 (TOEFL, IELTS, Cambridge English Language Assessment, Pearson Test of English, ARTIS) чи іншою іноземною мовою (документ повинен відображатись в реєстрі чинних сертифікатів, виданих відповідним провайдером).

Здобувачі вищої освіти, які вивчають навчальну дисципліну, що викладається англійською або іншою іноземною мовою, повинні володіти цією мовою на рівні не нижче B1.

Зазначений рівень підтверджується:

- результатом проходження вступного випробування, що проводиться з використанням технологій зовнішнього незалежного оцінювання, з англійської або іншої іноземної мови, що становить не менше ніж 150 балів;
- сертифікатом, що засвідчує володіння англійською мовою на рівні не нижче B1 (TOEFL, IELTS, Cambridge English Language Assessment, Pearson Test of English, ARTIS) чи іншою іноземною мовою (документ державного зразка або визнаного провайдера);

В освітньому процесі Інституту забороняється використання російської мови, російськомовного культурного продукту та російських джерел інформації, а також тих, які видані в Беларусії.

4. АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Освітній процес в Інституті здійснюється на основі цінностей та з дотриманням принципів і правил академічної доброчесності, визначених законодавством України та внутрішніми документами Інституту щодо академічної доброчесності.

5. УЧАСНИКИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

5.1. Категорії учасників освітнього процесу

Учасниками освітнього процесу в Інституту є:

- здобувачі вищої освіти;
- науково-педагогічні та наукові працівники;
- фахівці-практики, роботодавці, які залучаються до освітнього процесу в процесі реалізації освітніх програм;
- слухачі;
- інші працівники Інституту, які залучаються до організації освітнього процесу.

5.2. Здобувачі вищої освіти

Здобувачами вищої освіти є:

студенти – особи, зараховані до Інституту з метою здобуття вищої освіти ступеня магістра;

аспіранти – здобувачі ступеня доктора філософії в галузі психології (PhD) – особи, які виконують освітньо-наукову програму на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти з метою здобуття ступеня доктора філософії;

5.3. Науково-педагогічні, педагогічні та наукові працівники.

НПП Інституту проводять навчальну, методичну, наукову (науково-технічну, мистецьку) та організаційну діяльність.

Наукові працівники Інституту професійно здійснюють наукову, науково-технічну або науково-організаційну діяльність і мають відповідну кваліфікацію незалежно від наявності наукового ступеня або вченого звання.

Робочий час наукового працівника включає час виконання ним наукової, дослідницької, консультативної, експертної, організаційної роботи та інших трудових обов'язків.

Тривалість робочого часу, норми часу навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи встановлюються Інститутом.

Науково-педагогічні та наукові працівники провадять свою діяльність відповідно до трудового законодавства та укладеного з ними трудового договору, у тому числі контракту.

5.4. Слухачі.

Слухачами в Інституті є особи, які навчаються на підготовчих курсах, курсах підвищення кваліфікації/спеціалізації, які отримують окремі освітні послуги без здобуття ступеня вищої освіти.

5.5. Права та обов'язки учасників освітнього процесу

Права та обов'язки учасників освітнього процесу визначаються Законом України “Про вищу освіту”, Правилами внутрішнього розпорядку Київського інституту сучасної психології та психотерапії. Право учасників освітнього процесу на академічну мобільність реалізується відповідно до Положення про академічну мобільність учасників освітнього процесу Київського інституту

сучасної психології та психотерапії. Окремі права та обов'язки учасників освітнього процесу можуть бути конкретизовані в трудових договорах, договорах про навчання, про академічну мобільність тощо.

6. СТУПЕНЕВА СИСТЕМА ОСВІТИ

В Інституті підготовка фахівців здійснюється за відповідними освітньо-професійними та освітньо-науковими програмами на таких рівнях вищої освіти (РВО):

- другий (магістерський);
- третій (освітньо-науковий).

Другий (магістерський) рівень вищої освіти відповідає сьомому рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та/або практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології наукової та/або професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності.

Третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти відповідає восьмому рівню Національної рамки кваліфікацій. Освітньо-науковий рівень вищої освіти передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Здобуття вищої освіти на кожному рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою відповідної освітньої (освітньо-професійної, освітньо-наукової) програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти:

- магістр;
- доктор філософії.

Магістр – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується закладом вищої освіти (науковою установою) у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою. Керуючись Законом України «Про вищу освіту» обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра становить 90-120 кредитів ЄКТС. Обсяг освітньо-професійної програми в Інституті складає 120 кредитів.

Доктор філософії – це освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра. Ступінь доктора філософії присуджується спеціалізованою Вченою радою закладу вищої освіти або наукової установи в результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді. Обсяг освітньої складової освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії становить 30-60 кредитів ЄКТС.

Прийом на навчання для здобуття вищої освіти на кожному РВО за здійснюється згідно ліцензії та за конкурсом відповідно до Правил прийому на навчання до Інституту, які щорічно затверджуються Вченою радою Інституту і оприлюднюються на сайті.

7. ФОРМИ ЗДОБУТТЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Навчання здобувачів в Інституті здійснюється за такими формами:

- очна (денна, вечірня);
- дистанційна;

Форми навчання можуть поєднуватися.

Очна (денна, вечірня) форма навчання є основною формою здобуття певного ступеня вищої освіти. Освітній процес за денною та вечірньою формою навчання передбачає постійний особистий контакт науково-педагогічного працівника і здобувача, що забезпечує надбання глибоких системних знань,

стійких умінь. Здобувачі денної або вечірньої форми навчання зобов'язані відвідувати навчальні заняття згідно з розкладом та своєчасно виконувати навчальні завдання згідно з робочим (індивідуальним) навчальним планом. Навчання на очній формі передбачає можливість використання змішаного навчання за моделлю «*BLENDED LEARNING*» - сучасна освітня технологія, що передбачає поєднання аудиторної роботи з елементами технологій дистанційного навчання та базується на нових дидактичних можливостях інформаційних технологій і сучасних навчальних засобів.

Технології змішаного навчання застосовуються в освітньому процесі з тих дисциплін і курсів, викладання яких це дозволяє.

Процес змішаного навчання відбувається в:

- синхронному режимі - взаємодія між суб'єктами дистанційного навчання, під час якої всі учасники одночасно перебувають у веб-середовищі дистанційного навчання (чат, аудіо-, відео конференції тощо);
- асинхронному режимі - взаємодія між суб'єктами дистанційного навчання, під час якої учасники взаємодіють між собою із затримкою у часі, застосовуючи при цьому електронну пошту, форум, соціальні мережі тощо

Застосування принципів змішаного навчання дозволяє:

- розширити освітні можливості здобувачів за рахунок збільшення доступності і гнучкості освіти, врахування їхніх індивідуальних освітніх потреб, а також темпу і ритму засвоєння навчального матеріалу;
- стимулювати формування активної позиції здобувача: підвищення його мотивації, самостійності, соціальної активності, в тому числі в засвоєнні навчального матеріалу і, як наслідок, підвищення ефективності освітнього процесу в цілому;
- трансформувати стиль педагога: перейти від трансляції знань до інтерактивної взаємодії зі здобувачами, що сприяє конструюванню здобувачами власних знань.

Дистанційна форма навчання це індивідуалізований процес здобуття освіти, за якого учасники освітнього процесу взаємодіють віддалено, переважно

через інтернет-технології. Дистанційне навчання в Інституті здійснюється за моделлю «*ONLINE DRIVE MODEL*» що поєднує асинхронні та синхронні (лекції, практичні) та асинхронні (практичні завдання, самостійну роботу, доступ до матеріалів) методи. Вона спрямована на гнучкість, індивідуалізацію, використання цифрових середовищ та забезпечення постійної взаємодії між викладачами та здобувачами

Здобувач вищої освіти може змінювати форму її здобуття шляхом переведення. Форму здобуття вищої освіти в Інституті можна змінити після завершення семестру, як правило, під час канікул.

8. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Метою інклюзивного навчання в Інституті є забезпечення рівного доступу до якісної освіти особам з особливими освітніми потребами шляхом організації їх навчання на основі застосування особистісно-орієнтованих методів навчання з урахуванням їх індивідуальних особливостей.

Здобувачі освіти з особливими освітніми потребами – це особи з порушеннями психофізичного розвитку (порушення слуху, зору, мовлення, опорно-рухового апарату тощо) та особи з обмеженою мобільністю, яким не протипоказане навчання за обраною спеціальністю (освітньою програмою) та які потребують створення спеціальних умов для навчання.

Формування умов для здобуття особою з особливими освітніми потребами якісної освіти в Інституті спрямоване на:

- поширення доступу до якісної вищої освіти з використанням сучасних інформаційних технологій;
- реалізацію індивідуального підходу до процесу навчання відповідно до особливостей і можливостей кожного такого здобувача;
- розширення ресурсних можливостей Інституту для підвищення якості навчання.

9. ПЛАНУВАННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

9.1. Стандарти вищої освіти та освітні програми

Нормативні документи: національна рамка кваліфікацій та стандарти вищої освіти розробляються на рівні держави і затверджуються відповідними державними органами. Освітня програма, навчальний план, робочий навчальний план, програми освітніх компонентів розробляються й затверджуються в Інституті.

Стандарти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення та оцінювання якості змісту та результатів освітньої діяльності закладів вищої освіти.

Стандарти вищої освіти з кожної спеціальності розробляє Міністерство освіти і науки України з урахуванням пропозицій галузевих державних органів, до сфери управління яких належать заклади вищої освіти, і галузевих об'єднань організацій роботодавців та затверджує їх за погодженням з Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти.

Стандарт вищої освіти визначає такі вимоги до освітньої програми:

- обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти;
- перелік компетентностей випускника;
- нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання (знань і умінь);
- форми атестації здобувачів вищої освіти;
- вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти;
- вимоги професійних стандартів (у разі їх наявності).

Інститут розробляє освітні програми відповідно до стандартів вищої освіти. Порядок розроблення, реалізації, перегляду, оновлення та припинення освітніх програм визначається Положенням про освітні програми.

Освітня програма повинна містити інформацію про: назву освітньої програми; рівень вищої освіти; галузь знань (галузі знань, за потреби – для міждисциплінарних освітніх програм); спеціальність (спеціальності – для міждисциплінарних освітніх програм); спеціалізацію або предметну спеціальність (за наявності); опис предметної області; цілі освітньої програми; тип освітньої програми (освітньо-професійна, освітньо-наукова); тип диплома (спільний (подвійний) диплом) (за наявності); найменування партнера за узгодженою спільною освітньою програмою (за наявності); мову (мови) викладання; форми здобуття вищої освіти (та розрахункові строки виконання освітньої програми за кожною з них); перелік освітніх компонентів; їх логічну послідовність; вимоги до освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою; кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми; компетентності та програмні результати навчання, які дають право на присудження/присвоєння визначеної освітньою програмою освітньої або освітньої та професійної кваліфікації (кваліфікацій); форми проведення атестації здобувачів вищої освіти; можливості працевлаштування за здобутою освітою; процедури присвоєння професійних кваліфікацій (у разі їх присвоєння)

Освітня (освітньо-професійна чи освітньо-наукова) програма – це система освітніх компонентів на відповідному РВО в межах спеціальності (спеціалізації), що визначає:

- вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою;
- перелік освітніх компонентів і логічну послідовність їх вивчення (структурно-логічна схема);
- кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми;
- очікувані результати навчання (компетентності, знання і уміння), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти.

Освітньо-професійна програма розробляється для (магістерського) рівня (практичний профіль).

Освітньо-наукова програма розробляється для третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти.

Освітня програма за другим (магістерським) рівнем вищої освіти має обов'язковий цикл підготовки, що містить, освітні компоненти загальної, професійної та практичної підготовки. В програмі зазначається інформація про обсяг та кількість вибіркових освітніх компонентів, який має складати не менше 25 % від загального обсягу програми підготовки. Кількість кредитів на кожен рік становить 60 кредитів ЄКТС.

Освітня програма розробляється робочою групою під керівництвом голови робочої групи/гаранта освітньої програми. Освітні програми ухвалюються Вченою радою Інституту та затверджуються ректором.

9.2. Графік освітнього процесу

Графік освітнього процесу визначає календарні терміни навчальних семестрів, навчальних занять, екзаменаційних сесій, практик, канікул на кожний рік навчання за певною освітньою програмою; підготовки кваліфікаційних робіт, випускної атестації студентів. У графіку наводиться таблиця зведеного бюджету часу (у тижнях).

Навчальний семестр – складова частина навчального часу здобувача вищої освіти тривалістю як правило від 16 до 20 навчальних тижнів.

Тривалість теоретичного навчання протягом періоду навчання визначається як різниця його загальної тривалості та тривалості екзаменаційної сесії. Тривалість екзаменаційної сесії визначається з розрахунку: як правило три дні на один екзамен.

Курс навчання – період навчання здобувача вищої освіти протягом навчального року. Навчальний рік (крім випускних років навчання) триває 48-52 тижні, з яких теоретичне навчання, обов'язкова практична підготовка, семестровий контроль та виконання індивідуальних завдань становлять, як правило, 40-42 тижнів. Цей термін може бути збільшено для підготовки кваліфікаційних робіт. Інший період навчального року, але не менше семи

тижнів, є канікулярним періодом. На останньому році навчання від одного до трьох тижнів відводиться студентам на проходження атестації. Для випускних курсів тривалість навчального року скорочується відповідно до нормативних термінів навчання.

Тривалість перебування здобувача вищої освіти на курсі / році навчання включає час навчальних семестрів та канікул.

Навантаження здобувача вищої освіти з дисципліни складається з навчальних занять (лекцій, практичних, семінарських, практичних контактних консультацій), самостійної роботи та проходження контрольних заходів, на які розподіляються кредити, встановлені для освітніх компонентів.

Кількість встановлених для освітнього компоненту кредитів перераховується в години, які розподіляються на аудиторні години та самостійну роботу.

Кількість аудиторних годин на один кредит для денної форми навчання, як правило, становить: для здобувачів ступеня магістра – 8 годин, доктора філософії – 8 годин. Для здобувачів дистанційної форми навчання допускається інший розподіл годин, виділених для опрацювання наданого матеріалу (відеолекції, практичні завдання, практичні контактні, як аудиторні) та на години самостійної роботи з рекомендованими джерелами.

Інститут визначає розподіл годин між лекціями, практичними, семінарськими, практичними контактними та консультаціями для кожного освітнього компонента окремо, з врахуванням обґрунтування викладача або завідувача кафедри.

Обліковими одиницями навчального часу здобувача вищої освіти є академічна година, навчальний день, тиждень, семестр, курс / рік навчання.

Академічна година – це мінімальна облікова одиниця навчального часу, що є основою для планування і обліку таких видів занять як лекція, семінарське, практичне, лабораторне заняття.

Тривалість однієї академічної години становить 45 хвилин. Дві академічні години утворюють «пару». «Пара» може мати тривалість від 70 до 80 хвилин і

проводитись без перерви. На дистанційній формі навчання одній академічній годині відповідає відео лекційного матеріалу тривалістю 25 -30 хв.

Навчальний день – складова частина навчального часу здобувача вищої освіти, тривалість якого планується не більше 9 академічних годин.

Навчальний тиждень – складова частина навчального часу тривалістю не більше 45 академічних годин (1,5 кредити ЄКТС).

9.3. Навчальні плани

Навчальний план є нормативним документом Інституту, який визначає зміст навчання та регламентує організацію освітнього процесу зі спеціальності (освітньої програми). Навчальні плани складаються окремо для кожного РВО та за кожною формою навчання (в тому числі навчання зі скороченим або подовженим, порівняно з нормативним, терміном навчання) на основі відповідної освітньої програми. Навчальний план визначає перелік і обсяг освітніх компонентів, послідовність їх вивчення, розподіл навчальних годин за видами занять у семестрах, вид семестрового контролю та випускної атестації. Навчальні плани розробляються робочими групами кафедр. Робочі групи працюють під безпосереднім керівництвом завідувачів кафедр, а координацію їх діяльності і контроль за виконанням вимог до навчальних планів здійснює завідувача навчальною частиною.

В навчальному плані відображаються обов'язкові освітні компоненти та обсяг кредитів ЄCTS і кількість освітніх компонентів, передбачений для вибору здобувача.

У навчальних планах на аудиторні навчальні заняття виділяється, як правило, біля 30 % від загального обсягу навчального часу з освітнього компонента..

Навчальні плани і графіки освітнього процесу ухвалюються Вченою радою Інституту, затверджуються головою Вченої ради та скріплюється печаткою Інституту. Перегляд навчальних планів і їх оновлення здійснюється після перегляду та оновлення освітньої програми. Відповідно до ст. 62 Закону України

«Про вищу освіту» обсяг вибіркових освітніх компонентів має бути не менше 25 % від загального обсягу програми підготовки. Кількість освітніх компонентів, що пропонуються здобувачам для вибору, має забезпечити реальний і вільний вибір освітніх компонентів. Вибір освітніх компонентів здійснюється відповідно до Положення про порядок та умови здійснення вибору освітніх компонентів здобувачами.

З метою удосконалення змісту навчання, конкретизації планування навчального процесу, врахування вибору здобувачами освітніх компонентів та закріплення освітніх компонентів за певними кафедрами за певними кафедрами, складаються робочі навчальні плани (РНП) на наступний навчальний рік.

9.4 Індивідуальний навчальний план.

Індивідуальний навчальний план здобувача. Індивідуальний навчальний план (далі-ІНП) здобувача - документ, що визначає послідовність, форму і темп засвоєння здобувачем освітніх компонентів освітньої/освітньо-професійної програми з метою реалізації його індивідуальної освітньої траєкторії і створюється Інститутом у взаємодії зі здобувачем вищої освіти (*Додаток А*). До ІНП входять обов'язкові компоненти освітньої програми та компоненти, вибрані здобувачем вищої освіти у порядку реалізації свого права на вільний вибір в обсязі, що становить не менше як 25 відсотків від загальної кількості кредитів ЄКТС, передбачених освітньою програмою. ІНП розробляється на кожний навчальний рік. ІНП є обов'язковим до виконання здобувачем вищої освіти (частина шоста статті 10 ЗУ «Про вищу освіту»). Вибір освітніх компонентів здійснюється відповідно до Положення про порядок та умови здійснення вибору освітніх компонентів здобувачами.

ІНП під час навчання здобувача зберігається на електронному ресурсі Інституту, до якого має доступ здобувач та формується у вигляді електронного документу та містить інформацію про здобувача, обрані освітні компоненти та підсумкову семестрову оцінку. Внесення інформації про перелік освітніх компонентів та результати навчання з кожного освітнього компонента здійснює

навчальна частина. Після завершення кожного року навчання ІНП роздруковується і зберігається в особовій справі здобувача.

Індивідуальний план підготовки аспіранта складається з індивідуального навчального плану та індивідуального наукового плану (Додаток Б).

Індивідуальний навчальний план аспіранта повинен містити перелік дисциплін за вибором аспіранта в обсязі, що становить не менше як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС. При цьому аспіранти мають право вибирати освітні компоненти, що пропонуються для інших рівнів вищої освіти і які пов'язані з тематикою дисертаційного дослідження, за погодженням із своїм науковим керівником та завідувачем кафедри. Індивідуальний план наукової роботи погоджується здобувачем з його науковим керівником (консультантом) та затверджується Вченою радою Інституту. Індивідуальний план наукової роботи є обов'язковим до виконання здобувачем відповідного ступеня і використовується для оцінювання успішності запланованої наукової роботи.

Невиконання ІНП здобувача встановлюється за результатами підсумкового контролю або атестації здобувачів вищої освіти.

Пропуск навчальних занять, якщо він не призводить до отримання здобувачем вищої освіти незадовільної оцінки за результатами підсумкового контролю, не може вважатися невиконанням ІНП.

Порушення академічної доброчесності при виконанні індивідуальних завдань чи проходженні контрольних заходів є підставою для отримання здобувачем незадовільної оцінки і відрахування за невиконання індивідуального навчального плану.

9.5. Розклад занять

Розклад навчальних занять є одним з основних документів, що регламентує організацію освітнього процесу в Інституті. Він складається на підставі робочих навчальних планів з урахуванням реальної чисельності здобувачів у лекційних потоках і навчальних групах.

Розклад занять підготовки здобувачів, розклади екзаменів, розклад атестації складають у навчальній частині Інституту. Розклад занять формується на семестр та доводяться до відома НПП і здобувачів не пізніше початку семестру.

10. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Процес навчання реалізується у таких організаційних формах: навчальні заняття, практики, контрольні заходи, самостійна робота.

10.1. Навчальні заняття

Основними видами навчальних занять в Інституті є: лекція, практичне, семінарське, практичне контактне заняття, індивідуальне навчальне заняття та консультація.

Лекція – вид навчального заняття, призначеного для викладення теоретичного матеріалу. Лекції проводяться лекторами – НПП, а також провідними науковими працівниками та спеціалістами, запрошеними для читання лекцій.

Лектор, якому доручено читання лекцій, зобов'язаний не пізніше ніж за 2 місяці до початку навчального року подати завідувачу кафедри складену ним робочу програму освітнього компонента, комплект індивідуальних завдань (якщо вони заплановані) та засоби діагностики для проведення семестрового контролю.

Лекція проводиться у відповідно обладнаних приміщеннях – аудиторіях. Лекція може проводитись із використанням засобів мультимедійної візуалізації та обладнання інтерактивного доступу.

Лекції на дистанційній формі здобуття освіти - вид навчального заняття, що передбачає віддалену асинхронну взаємодію між суб'єктами освітнього процесу виключно через платформу дистанційного навчання; така навчальна взаємодія відбувається із затримкою в часі, це робота здобувача з навчальним матеріалом дистанційного курсу (мультимедійний контент у вигляді відеолекцій)

Практичне заняття – вид навчального заняття, на якому здобувачі під керівництвом НПП, шляхом виконання певних відповідно сформульованих завдань, закріплюють теоретичні положення навчальної дисципліни і набувають вмінь їх практичного застосування.

Перелік тем практичних занять визначається робочою програмою освітнього компонента. Практичні заняття проводяться в аудиторіях або навчальних кабінетах з однією навчальною групою.

Семінарське заняття – вид навчального заняття, на якому викладач організує дискусію з попередньо визначених проблем. На підставі плану семінарського заняття здобувачі готують тези виступів з цих проблем.

Перелік тем семінарських занять визначається робочою програмою освітнього компонента. Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або навчальних кабінетах з однією навчальною групою.

Контактне заняття на дистанційній формі здобуття вищої освіти – вид навчального заняття, яке передбачає віддалену синхронну взаємодію між суб'єктами освітнього процесу через хмарні сервіси організації відеозв'язку (Zoom, тощо); таке заняття може бути використане НПП для проведення оглядових чи проблемних лекцій, командної роботи над завданнями, консультацій з підготовки курсових, кваліфікаційних робіт, захистів виконаних робіт, консультацій до проходження практики та захисту звітів тощо. Методи навчання на таких заняттях зі студентами дистанційної форми, зазначаються у робочій програмі освітнього компонента і методичних матеріалах щодо його вивчення;

Консультація – вид навчального заняття, на якому здобувач отримує від НПП (безпосередньо або через веб-ресурси кафедри, електронну пошту) відповіді на конкретні запитання або пояснення окремих теоретичних положень чи їх практичного використання.

Протягом семестру консультації проводиться за встановленим кафедрою розкладом із розрахунку відповідного часу, що планується на консультації з

певної освітнього компонента. Під час підготовки до екзаменів (семестрових, випускних) проводяться групові консультації.

10.2. Самостійна робота здобувача

Самостійна робота здобувача є основним засобом засвоєння навчального матеріалу у вільний від аудиторних занять час.

Самостійна робота здобувача включає: опрацювання навчального матеріалу, підготовку до лекцій та інших видів навчальних занять, виконання індивідуальних завдань, підготовку кваліфікаційної роботи, науково-дослідну роботу тощо.

Навчальний час, відведений на самостійну роботу здобувача денної форми навчання, регламентується робочим навчальним планом і складає, як правило, не менше 60 % від загального обсягу навчального часу, відведеного на вивчення конкретного освітнього компонента.

Самостійна робота здобувача забезпечується системою навчально-методичних матеріалів, передбачених робочою програмою освітнього компонента. Ці навчально-методичні матеріали можуть передбачати можливість проведення самоконтролю з боку здобувача.

Курсова робота – це індивідуальне завдання, яке передбачає проведення наукового дослідження з фіксацією його результатів в окремому документі або розробку сукупності документів та є творчим або репродуктивним рішенням конкретної задачі щодо об'єктів діяльності фахівця, виконаним здобувачем самостійно під керівництвом науково-педагогічного працівника згідно із завданням, на основі набутих знань та умінь.

Тематика курсових робіт повинна відповідати спеціальності і тісно пов'язуватися з практичними потребами конкретного фаху. Тематика курсових робіт щорічно переглядається, оновлюється та затверджується на засіданнях кафедр. Курсові роботи зберігаються на електронних ресурсах Інституту протягом одного року.

Індивідуальні завдання з освітніх компонентів (реферати, контрольні роботи, що виконуються під час самостійної роботи та ін.) сприяють більш поглибленому засвоєнню здобувачем теоретичного матеріалу, формуванню вмінь використання знань для вирішення відповідних практичних завдань. Індивідуальні завдання виконуються здобувачами самостійно із забезпеченням необхідних консультацій з окремих питань з боку науково-педагогічного працівника.

10.3. Практика

Практика є необхідною складовою підготовки фахівців. Метою практичної підготовки є оволодіння здобувачами сучасними методами, формами організації та професійним інструментом праці в галузі їх майбутньої професійної діяльності, формування на основі одержаних знань, професійних умінь і досвіду прийняття самостійних рішень під час конкретної роботи в реальних конкурентних умовах, виховання потреби систематично оновлювати свої знання та творчо їх застосовувати в практичній діяльності.

Відповідальність за організацію, проведення і контроль практик покладається на завідувачів кафедр та відповідальних за реалізацію освітніх програм.

Зміст і технологія проходження практики визначається Програмами та методичними рекомендаціями щодо проходження практик, які розробляються відповідною кафедрою (кафедрами), ухвалюються Вченою радою та затверджується ректором Інституту. Програма визначає види і форми перевірки рівня сформованості необхідних умінь, вимоги до звіту здобувача про виконання програми практики та індивідуального завдання. Звіт з практики захищається здобувачем перед керівниками практики від Інституту.

Підсумки кожної практики обговорюються на засіданнях кафедр.

При організації та проведенні практики ведеться така документація:

- договори з підприємствами щодо проходження практики здобувачами;
- наказ Інституту про направлення здобувачів на практику і призначення керівників;

- програми та методичні рекомендації практики;
- щоденники практики;
- звіти здобувачів про виконання програми практики;
- відомості щодо заліку з практики.

Звіти здобувачів зберігаються на електронних ресурсах Інституту протягом одного року.

В Інституті передбачені такі види практик:

Фахова практика здобувачів є невід’ємною складовою освітньо-професійної підготовки магістрів, основним завданням якої є закріплення теоретичних знань, отриманих у процесі навчання, формування у майбутнього психолога професійного вміння приймати самостійні рішення в певних соціальних умовах, оволодіння здобувачами сучасними методами, формами організації своєї діяльності.

У період практики закладаються основи досвіду професійної діяльності, практичних умінь і навичок, професійних якостей особистості майбутнього фахівця з психології.

Проходження практики має на меті удосконалення рівня знань, перевірку всебічного розвитку особистості здобувача, його здатність постійно підвищувати психологічну майстерність.

Фахова практика здобувачів проводиться з використанням сучасних комп’ютерних технологій у закладах охорони здоров’я, реабілітаційних установах, державних установах служби юстиції, приватних установах та практиках тощо, для закріплення знань і практичних навичок, отриманих у процесі вивчення основних практичних і теоретичних дисциплін та їх подальшого поглиблення й удосконалення під час роботи в організаціях, а також для ознайомлення з умовами роботи психологів, з організацією профілактичної, психодіагностичної, психокорекційної та консультативної роботи, з основами етики й психологічної деонтології для набуття й закріплення навичок, професійно необхідних психологу.

У процесі проходження практики здобувачі вищої освіти обов'язково залучаються до психодіагностичної, просвітницької, дослідницької діяльності (одного або кількох видів), а також опановують основи психологічного супроводу та дотримання етичних принципів професійної діяльності психолога.

За результатами проходження практики здобувачі вищої освіти ознайомлюються зі специфікою роботи фахівця у конкретній організації, формують навички професійної діяльності, аналізують отриманий практичний досвід, оцінюють рівень власних знань і вмінь та визначають напрями їх подальшого професійного вдосконалення.

Переддипломна практика є завершальним етапом практичної підготовки здобувачів, які навчаються за освітньо-професійними програмами підготовки магістрів. Перед проходженням переддипломної практики здобувач повинен отримати тему кваліфікаційної роботи для того, щоб під час практики закріпити та поглибити знання з освітніх компонентів професійної підготовки, зібрати фактичний матеріал та виконати необхідні дослідження за темою кваліфікаційної роботи.

Основними завданнями переддипломної практики є:

- поглиблення та закріплення теоретичних знань та умінь з фахових освітніх компонентів, отримання досвіду праці з фактичним матеріалом з напрямку діяльності й використовувати його для виконання кваліфікаційної роботи;
- формування умінь роботи за фахом, набуття досвіду організаційної роботи;
- збір і підготовка матеріалів до кваліфікаційної роботи.

Відповідальність за організацію, проведення і контроль практик покладається на завідувача відповідної кафедри.

Науково дослідна практика здійснюється відповідно до навчального плану та має на меті набуття здобувачем професійних навичок і вмінь здійснення самостійної наукової дослідної діяльності здобувачів, які навчаються за освітньо-науковими програмами підготовки докторів філософії.

Вона спрямована на закріплення знань, отриманих студентами під час теоретичного навчання, набуття і удосконалення практичних навичок і умінь у процесі професійної діяльності, розвиток у студентів здатності компетентного прийняття рішень у виробничих ситуаціях, оволодіння сучасними методами та формами науково-дослідної діяльності, вміння працювати в колективі.

Асистентська педагогічна практика є одним з елементів освітньо-наукових програм підготовки здобувачів, які навчаються за освітньо-науковими програмами підготовки докторів філософії. Метою асистентської педагогічної практики аспірантів є: оволодіння методологією педагогічної діяльності, якісна підготовка до професійної педагогічної діяльності у закладах вищої освіти, оволодіння сучасними методами викладання у закладах вищої освіти, практичною методикою проведення різних видів навчальних занять, організація самостійної роботи студентів за викладання. Завдання асистентської педагогічної практики аспірантів: формування та розвиток професійно-педагогічних навичок та умінь викладача вищої школи; створення умов для професійної підготовки аспірантів, залучення їх до активної діяльності як викладачів; аналіз та узагальнення передового педагогічного досвіду; формування професійно значущих якостей, професійних умінь та навичок управління навчальною діяльністю студентів; вибір та використання ефективних прийомів і методів навчання та контролю за навчальною діяльністю студентів; оволодіння аспірантами комунікативними вміннями, необхідними для спілкування зі студентами та викладачами.

10.4. Контроль результатів навчання

Контрольні заходи є необхідним елементом системи забезпечення якості освіти. Вони спрямовані на перевірку досягнення програмних результатів навчання, формування загальних і фахових компетентностей, а також забезпечення студентоцентрованого підходу і забезпечують своєчасне корегування освітнього процесу.

Основне завдання контролю освітнього процесу – одержання інформації про його властивості та результати з метою ефективного управління процесом та його оптимізації, досягнення високої якості навчання здобувачів. Таким чином, основна функція контролю освітнього процесу – діагностико-коригуюча.

Крім того, завданнями контролю можуть бути:

- визначення успішності навчання здобувачів з метою планування наступних етапів освітнього процесу;
- виявлення прогалин у навчанні окремих здобувачів з метою оптимізації процесу індивідуального навчання та мотивації здобувачів;
- семестровий контроль – визначення ступеня засвоєння здобувачами змісту навчання з метою переведення на наступний цикл навчання;
- атестація здобувачів, тобто встановлення фактичної відповідності рівня підготовки студента вимогам стандартів вищої освіти, присудження студентам відповідного ступеня вищої освіти і присвоєння кваліфікації та видача відповідного диплому.

Порядок та критерії оцінювання результатів навчання в Інституті здійснюється відповідно до Положення про систему оцінювання навчальних досягнень здобувачів та передбачає:

Поточний контроль проводиться НПП на всіх видах аудиторних занять. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки здобувачів до виконання конкретної роботи на занятті. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між науково-педагогічними працівниками та здобувачами у процесі навчання, забезпечення управління навчальною мотивацією здобувачів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як науково-педагогічним працівником – для коригування методів і засобів навчання, так і здобувачами – для планування самостійної роботи.

Поточний контроль може проводитись у формі усного опитування або письмового експрес-контролю на практичних заняттях та лекціях, виступів

здобувачів під час обговорення питань, тестування, аналізу кейсів, виконання практичних, тренінгових і діагностичних завдань.

Форми проведення поточного контролю визначаються викладачем і зазначаються у робочій програмі освітнього компонента.

Підсумковий контроль забезпечує оцінку результатів навчання здобувачів на проміжних або заключному етапах їх навчання за певним РВО. Він включає семестровий контроль і атестацію здобувачів.

Підсумковий семестровий контроль. Підсумковий контроль з певного освітнього компонента проводиться відповідно до навчального плану у вигляді семестрового іспиту, заліку (диференційованого заліку) в терміни, встановлені графіком освітнього процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою програмою освітнього компонента .

Підсумкова оцінка з освітнього компонента формується з результатів поточного та підсумкового контролю. Частка кожного виду контролю визначається у робочій програмі освітнього компонента. Для підсумкового контролю застосовуються можуть застосовуватись такі форми і методи: усне або письмове опитування, практичні задачі, тестування, індивідуальні і групові проєкти, дотримання вимог академічної дисципліни, оцінка виконання самостійної роботи.

Підсумкове і поточне оцінювання може передбачати в структурі підсумкового балу виконання умов академічної дисципліни, яке базується на дотриманні принципів академічної доброчесності (ст. 42 Закону «Про освіту»), що передбачає самостійне виконання завдань, посилання на джерела, відсутність плагіату та своєчасність виконання завдань.

Результати семестрового контролю мають регулярно обговорюватися на засіданнях кафедр, Вченої ради Інституту і є одним із важливих чинників управління якістю освітнього процесу в Інституті.

Атестація здобувачів вищої освіти здійснюється Екзаменаційною комісією після завершення теоретичної та практичної частини підготовки за відповідним освітнім рівнем з метою встановлення відповідності засвоєних

здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти за спеціальністю.

Інститут на підставі рішення екзаменаційної комісії присуджує особі, яка успішно виконала освітню програму на певному РВО, відповідний ступінь вищої освіти та присвоює відповідну кваліфікацію.

Нормативні форми випускної атестації (захист кваліфікаційної роботи та/або екзамен) визначаються освітньою програмою та навчальним планом згідно з вимогами відповідного стандарту вищої освіти.

До випускної атестації допускаються здобувачі, які успішно виконали всі вимоги навчального плану зі спеціальності відповідного РВО (не мають академічної заборгованості та порушень академічної доброчесності та етики). Рішення про допуск/не допуск до захисту кваліфікаційної роботи приймається на засіданні кафедри. Рішення про допуск кваліфікаційної роботи до захисту засвідчується завідувачем кафедри на титульній сторінці кваліфікаційної роботи.

Причинами недопуску кваліфікаційної роботи до захисту може бути:

- неподання кваліфікаційної роботи на кафедру у встановлений термін;
- невідповідність роботи встановленим вимогам;
- наявність навмисних текстових спотворень, передбачуваних спроб укриття запозичень або інших проявів академічного плагіату.

Причини неприйняття кваліфікаційної роботи до захисту мають бути зазначені у висновку кафедри окремим пунктом.

Негативний відгук наукового керівника не є підставою для недопущення здобувача до захисту кваліфікаційної роботи.

Захист кваліфікаційних робіт та складання випускних екзаменів оцінюється відповідно до критеріїв оцінювання за 100-бальною шкалою.

Здобувач, який не захистив кваліфікаційну роботу/не був допущеним до захисту або не склав атестаційний екзамен, чи не з'явився на захист кваліфікаційної роботи або на атестаційний екзамен без поважних причин, відраховується з Інституту.

Повторний захист кваліфікаційної роботи та повторне складання атестаційного екзамену дозволяється тільки під час наступної випускної атестації протягом трьох років після закінчення Інституту. Загальні підсумки роботи екзаменаційних комісій зі спеціальностей Інституту обговорюються на засіданні Вченої ради Інституту.

Атестація здобувачів вищої освіти здійснюється відповідно до Положення Про атестацію здобувачів вищої освіти та організацію роботи Екзаменаційної комісії

10.5. Шкала оцінювання

В Інституті затверджено 100 бальну шкалу оцінювання знань студентів. Успішними вважаються оцінки :

A – Відмінно, B - Дуже добре, C – Добре, D – Задовільно, E – Достатньо.

Таблиця 1

Сума балів	Оцінка ECTS	Національна оцінка	
		Іспит	Залік
90-100	A	Відмінно	зараховано
82-89	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)	
74-81	C	Добре (в загальному правильна робота з певною кількістю грубих помилок)	
64-73	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)	
60-63	E	Задовільно (задовольняє мінімальні критерії)	
35-59	FX	Незадовільно (із можливістю повторного складання)	не зараховано
1-34	F	Незадовільно (із обов'язковим повторним вивченням дисципліни)	

Оцінку «відмінно» отримують за роботу, в якій повністю і правильно виконано завдання. Водночас здобувач вищої освіти має продемонструвати вміння аналізувати і оцінювати явища, факти і процеси, застосовувати наукові методи для аналізу конкретних ситуацій, робити самостійні висновки, на основі яких прогнозувати можливий розвиток подій і процесів,

докладно обґрунтувати свої твердження та висновки.

Оцінку «добре» отримують за роботу, в якій повністю і правильно виконано 75 % завдань. Водночас здобувач вищої освіти виявляє навички аналізувати і оцінювати явища, факти і події, робити самостійні висновки, на основі яких прогнозувати можливий розвиток подій і процесів та докладно обґрунтувати свої твердження та висновки.

Оцінку «задовільно» отримують за роботу, в якій правильно виконано 60 % завдань. При цьому здобувач вищої освіти не виявив вміння аналізувати і оцінювати явища, факти та недостатньо обґрунтував твердження та висновки, недостатньо певно орієнтується у навчальному матеріалі.

Оцінку «незадовільно» отримують за роботу, в якій виконано менш як 60 % завдань. При цьому здобувач вищої освіти демонструє невміння аналізувати явища, факти, події, робити самостійні висновки та їх обґрунтувати, що свідчить про те, що здобувач не оволодів програмним матеріалом.

11. ПРИЙОМ НА НАВЧАННЯ, ВІДРАХУВАННЯ, ПЕРЕРИВАННЯ НАВЧАННЯ, ПОНОВЛЕННЯ І ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗДОБУВАЧІВ ТА НАДАННЯ ЇМ АКАДЕМІЧНОЇ ВІДПУСТКИ

11.1. Прийом на навчання до Інституту здійснюється на конкурсній основі відповідно до Умов (Порядку) прийому для здобуття вищої освіти, затверджених Міністерством освіти і науки України. Умови конкурсу повинні забезпечувати дотримання прав особи у сфері освіти.

Відповідно до Умов (Порядку) прийому для здобуття вищої освіти Вчена рада Інституту, у визначені терміни, затверджує Правила прийому на навчання до Інституту, які оприлюднюються на офіційному вебсайті Інституту та в Єдиній державній електронній базі з питань освіти.

11.2. Відрахування здобувачів здійснюється згідно підстав для відрахування здобувачів визначені частиною першою статті 46 Закону України «Про вищу освіту» та частиною шостою статті 42 Закону України «Про освіту»:

- 1) завершення навчання за відповідною освітньою програмою;
- 2) власне бажання;
- 3) переведення до іншого закладу вищої освіти;
- 4) невиконання індивідуального навчального плану здобувача;
- 5) порушення умов договору, укладеного між Інститутом та особою, яка навчається, або фізичною та/або юридичною особою, яка оплачує таке навчання;
- 6) порушення академічної доброчесності;
- 7) інші випадки, передбачені законом.

Відрахування здійснюється відповідно до Положення про відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення здобувачів та надання їм академічної відпустки яке регулює порядок і процедуру відрахування.

11.3. Поновлення. Особи, відраховані до завершення навчання за певною освітньою програмою, можуть бути поновлені на навчання на місця за кошти фізичних (юридичних) осіб на підставі особистої заяви, поданої до Інституту, незалежно від причин відрахування, тривалості перерви в навчанні, форми здобуття вищої освіти, освітньої програми, джерела фінансування, форми власності та сфери управління закладу вищої освіти з урахуванням таких вимог:

- виконання вимог до вступників на відповідну освітню програму визначеними Правилами прийому Інституту в рік вступу або року зарахування вступників на освітню програму (основа вступу (раніше здобутий рівень освіти, спеціальність), вступні випробування (набір предметів та результатів ЗНО, НМТ, творчих конкурсів та заліків, вступних іспитів, ЄФВВ, ЄВІ, ЄДКІ, співбесіди, з урахуванням мінімального значення кількості балів вступних випробувань (конкурсного балу), джерела фінансування здобуття вищої освіти, громадянства та спеціальних умов участі у вступній кампанії тощо);

- позитивної оцінки результатів навчання, здобутих особою протягом попередніх періодів навчання, здатності особи успішно виконати відповідну освітню програму. Особі може бути відмовлено в поновленні на навчання, якщо

встановлена негативна оцінка її здатності успішно виконати відповідну освітню програму.

Встановлення здатності особи успішно виконати відповідну освітню програму здійснюється у вигляді співбесіди за програмою Фахового іспиту комісією у складі гаранта та завідувачів кафедри відповідальних за реалізацію освітньої програми. Рішення комісії оформлюється протоколом;

- визнання результатів попередніх періодів навчання здійснюється відповідно до Положення про порядок перезарахування освітніх компонентів та визначення академічної різниці. При цьому обов'язковими умовами є: попереднє або в строк до шести місяців після поновлення на навчання виконання незарахованих освітніх компонентів навчального плану попередніх періодів навчання (при цьому обсяг незарахованих освітніх компонентів на день поновлення не може перевищувати 20 кредитів ЄКТС); включення до індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти визначених освітньою програмою закладу вищої освіти для попередніх періодів навчання обов'язкових освітніх компонентів та/або передбаченого нею обсягу вибіркового освітніх компонентів (за необхідності); проходження передбачених законодавством етапів атестації здобувачів вищої освіти (за необхідності).

- погодження з органами самоврядування здійснюється відповідно до Положення про студентське самоврядування в Інституті.

Поновлення здійснюється відповідно до Положення про відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення здобувачів та надання їм академічної відпустки, яке регулює порядок і процедуру поновлення.

11.4. Переведення здобувачів. Здобувачі вищої освіти на підставі особистої заяви можуть бути переведені:

з однієї освітньої програми на іншу;

з однієї форми здобуття вищої освіти на іншу.

Переведення здобувачів вищої освіти (далі - переведення) здійснюється на освітні програми такого самого рівня вищої освіти, на який самий або нижчий рік навчання з урахуванням таких вимог:

- вимог до вступників на відповідну освітню програму визначеними Правилами прийому Інституту в рік вступу або року зарахування вступників на освітню програму (основа вступу (раніше здобутий рівень освіти, спеціальність), вступні випробування (вступних іспитів, ЄФВВ, ЄВІ, співбесіди, з урахуванням мінімального значення кількості балів вступних випробувань (конкурсного балу), джерела фінансування здобуття вищої освіти, громадянства та спеціальних умов участі у вступній кампанії тощо);

- позитивної оцінки результатів навчання, здобутих особою протягом попередніх періодів навчання, здатності особи успішно виконати відповідну освітню програму. Особі може бути відмовлено в поновленні на навчання, якщо встановлена негативна оцінка її здатності успішно виконати відповідну освітню програму.

Встановлення здатності особи успішно виконати відповідну освітню програму здійснюється у вигляді співбесіди за програмою Фахового іспиту комісією у складі гаранта та завідувачів кафедр, відповідальних за реалізацію освітньої програми. Рішення комісії оформлюється протоколом.

- визнання результатів попередніх періодів навчання здійснюється відповідно до Положення про порядок перезарахування освітніх компонентів та визначення академічної різниці. При цьому обов'язковими умовами є: попереднє або в строк до шести місяців після поновлення на навчання виконання незарахованих освітніх компонентів навчального плану попередніх періодів навчання (при цьому обсяг незарахованих освітніх компонентів на день поновлення не може перевищувати 20 кредитів ЄКТС); включення до індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти визначених освітньою програмою закладу вищої освіти для попередніх періодів навчання обов'язкових освітніх компонентів та/або передбаченого нею обсягу вибіркового освітніх компонентів (за необхідності); проходження передбачених законодавством етапів атестації здобувачів вищої освіти (за необхідності).

Переведення здійснюється відповідно до Положення про відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення здобувачів та надання їм академічної відпустки, яке регулює порядок і процедуру переведення.

11.5. Переривання навчання здобувачів. Переривання навчання здобувачів вищої освіти здійснюється шляхом надання їм академічної відпустки. Такі особи не відраховуються з числа здобувачів вищої освіти.

Дія договору про навчання між Інститутом та фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу для себе або для іншої особи, беручи на себе фінансові зобов'язання щодо її оплати, укладені відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту», зупиняється на строк надання академічної відпустки.

Академічна відпустка може бути надана з таких причин:

- за медичними показаннями, що унеможливають поєднання відновлювального лікування з навчанням (у випадку зниження працездатності внаслідок порушень функцій організму, які зумовлені гострими захворюваннями, що потребує тривалого відновлювального лікування); загострення хронічних захворювань або часті захворювання (понад один місяць впродовж півріччя); анатомічні дефекти, що не дають змоги провести відновлювальне лікування під час навчання ;

- у зв'язку з участю в програмі академічної мобільності, якщо навчання чи стажування в освітній або науковій установі (у тому числі іноземної держави) унеможливує виконання учасником академічної мобільності індивідуального навчального плану за основним місцем навчання;

- у зв'язку з призовом на військову службу (призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період, призову на строкову військову службу, вступу на військову службу за призовом осіб офіцерського складу, вступу на військову службу за контрактом відповідно до законодавства);

- у зв'язку з довгостроковим службовим відрядженням здобувача, який поєднує навчання з роботою ;

- у зв'язку із сімейними обставинами: перерва у навчанні, яка надається здобувачу вищої освіти на підставі його вмотивованої заяви на строк не більше одного року за весь період навчання за відповідним рівнем вищої освіти. Заява розглядається керівництвом Інституту на протязі 7-ми робочих днів. Можуть додатково вимагатися у здобувача документи, що підтверджують складні обставини, які унеможливають продовження навчання. Рішення щодо надання/відмови повідомляється здобувачу.

- у зв'язку з вагітністю та пологами; доглядом за дитиною до досягнення нею трирічного віку;

якщо дитина здобувача вищої освіти згідно з медичним висновком потребує домашнього догляду до досягнення дитиною шестирічного, шістнадцятирічного, вісімнадцятирічного віку у випадках, встановлених пунктом 3 частини першої статті 25 Закону України «Про відпустки».

При оформленні академічної відпустки обов'язково до заяви додаються копії документів, які підтверджують причину надання академічної відпустки відповідно до Положення про відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення здобувачів та надання їм академічної відпустки яке регулює порядок і процедуру надання академічної відпустки.

Після завершення строку переривання навчання, наданого здобувачу, особа може бути поновлена на навчання шляхом допуску до освітнього процесу.

Допуск до освітнього процесу здобувачів вищої освіти, у яких завершився строк переривання навчання, здійснюється наказом керівника закладу вищої освіти на підставі заяви здобувача вищої освіти, що подана у письмовій або електронній формі не пізніше, ніж за п'ять днів до завершення строку академічної відпустки.

Здобувачі вищої освіти, які у визначений цим пунктом термін не подали документи для оформлення допуску до освітнього процесу або продовження строку академічної відпустки, відраховуються із закладу вищої освіти за порушення умов договору про навчання у закладі вищої освіти.

12. СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

12.1. Система забезпечення якості освітньої діяльності в Інституті є сукупністю організаційних структур, процедур, процесів, інструментів та заходів, спрямованих на забезпечення, підтримку, моніторинг і постійне вдосконалення якості освітньої діяльності та результатів навчання здобувачів вищої освіти.

12.2. Система забезпечення якості освітньої діяльності є складовою внутрішньої системи забезпечення якості освіти закладу вищої освіти.

12.3. Метою Системи забезпечення якості освітньої діяльності є гарантування високої якості освітньої діяльності, відповідності освітніх програм стандартам вищої освіти, потребам здобувачів освіти, ринку праці та суспільства, а також забезпечення сталого розвитку закладу вищої освіти.

12.4. Основними завданнями Системи забезпечення якості освітньої діяльності: формування культури якості серед учасників освітнього процесу; забезпечення відповідності освітніх програм стандартам вищої освіти та вимогам акредитації; систематичний моніторинг і оцінювання якості освітньої діяльності; підвищення якості викладання та навчання; забезпечення прозорості та відкритості освітнього процесу; залучення стейкхолдерів до процедур забезпечення якості; прийняття управлінських рішень на основі результатів аналізу та моніторингу.

12.5. Система забезпечення якості освітньої діяльності ґрунтується на таких принципах: студентоцентрованість та орієнтація на результати навчання; відповідальність і залученість усіх учасників освітнього процесу; прозорість і відкритість процедур та результатів оцінювання; системність і безперервність процесів забезпечення якості; об'єктивність та добросовісність оцінювання; академічна свобода у поєднанні з відповідальністю; орієнтація на постійне вдосконалення.

12.6. Система забезпечення якості освітньої діяльності включає такі основні процедури: розроблення, перегляд та оновлення освітніх програм; визначення та оцінювання результатів навчання; забезпечення якості кадрового складу; моніторинг якості викладання та навчальних матеріалів; оцінювання

навчальних досягнень здобувачів вищої освіти; забезпечення академічної доброчесності; внутрішні аудити та самооцінювання освітньої діяльності.

12.7. Моніторинг якості освітньої діяльності здійснюється на регулярній основі та передбачає збір, аналіз і використання інформації про: реалізацію освітніх програм; рівень задоволеності здобувачів освіти; відповідність змісту навчання сучасним вимогам; ефективність освітніх технологій і методів навчання.

12.8. Результати моніторингу використовуються для: удосконалення освітніх програм; підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників; оновлення навчально-методичного забезпечення; прийняття управлінських рішень.

12.9. Інститут забезпечує відкритий доступ учасників освітнього процесу до інформації про: освітні програми; правила організації освітнього процесу; критерії оцінювання результатів навчання; результати моніторингу якості освіти.

7.2. Інформація оприлюднюється на офіційному вебсайті Інституту та в електронних системах підтримки освітнього процесу.

13. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

13.1. Положення затверджується рішенням Вченої ради Інституту та вводиться в дію наказом ректора.

13.2. Зміни та доповнення до Положення вносяться наказом ректора за рішенням Вченої ради Інституту. У такому ж порядку Положення втрачає чинність.

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН ПІДГОТОВКИ ЗОБУВАЧА

Індивідуальний навчальний план здобувача

ОС _____ спеціальність _____ освітня програма _____

ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я

група _____

_____/_____ навчальний рік

№ п/п	Освітній компонент	Семестр	Форма контролю	Кредитів ECTS/год	Оцінка за нац. шкалою	Оцінка за 100-б шкалою	Оцінка ECTS
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
	Всього						

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПЛАН РОБОТИ АСПРАНТА

КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПЛАН РОБОТИ АСПРАНТА

_____ (прізвище, ім'я та по-батькові)

Кафедра _____

Спеціальність _____

Науковий керівник _____

Термін підготовки:

Рік вступу _____

Рік закінчення _____

Група _____

Форма підготовки: денна

Обґрунтування теми дисертації _____

Тема _____

Затверджена на засіданні Вченої ради _____
 протокол № _____ від _____

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН АСПІРАНТА

<i>Назва навчальної дисципліни</i>	<i>Кількість кредитів</i>	<i>Форма атестації</i>
I семестр		
УЗГОДЖЕНО Науковий керівник _____		

<i>Назва навчальної дисципліни</i>	<i>Кількість кредитів</i>	<i>Форма атестації</i>
------------------------------------	---------------------------	------------------------

II семестр		
УЗГОДЖЕНО Науковий керівник		

<i>Назва навчальної дисципліни</i>	<i>Кількість кредитів</i>	<i>Форма атестації</i>
III семестр		
УЗГОДЖЕНО Науковий керівник		

<i>Назва навчальної дисципліни</i>	<i>Кількість кредитів</i>	<i>Форма атестації</i>
IV семестр		

УЗГОДЖЕНО Науковий керівник		

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПЛАН НАУКОВОЇ РОБОТИ АСПРАНТА

_____ (прізвище,

ім'я, по батькові)

Затверджений на засіданні Вченої
ради від _____ протокол № _____
Голова Вченої ради _____

(підпис) (ініціали, прізвище)

<i>Рік підготовки</i>	<i>Зміст плану наукової роботи за дисертацією</i>	<i>Публікації, оприлюднення результатів дослідження</i>
1 рік		

2 рік		
3 рік		
4 рік		

Аспірант _____ «__» _____ 20__ р.

Науковий керівник _____ «__» _____ 20__ р.

План наукової роботи на _____ / _____ навчальний рік

<i>Зміст запланованої наукової роботи</i>	<i>Заплановані терміни</i>	<i>Форма виконання</i>

--	--	--

Аспірант _____ «__» _____ 20__ р.

Науковий керівник _____ «__» _____ 20__ р.

Відмітка про виконання

Поточний контроль до _____ р.
Висновок наукового керівника
Підсумковий звіт за _____ / _____ навчальний рік до _____ р.
Висновок наукового керівника
Рішення (рекомендація) кафедри

Звіт аспіранта _____
(прізвище, ім'я та по-батькові)

відбувся на засіданні кафедри _____

від «____» _____ 20__ р., протокол № ____

Завідувач кафедри

(підпис) (ініціали, прізвище)

Аспірант

(прізвище, ім'я та по-батькові)

захистив (представив до захисту) дисертацію на тему _____

в спеціалізованій вченій раді _____
